

[View the original article](#)

ПОЛІТИКА

«Вона бачила далі за інших, але їй не вірили»: донька вбитої Анни Політковської про пророцтва матері та нинішню Росію

Російська служба Радіо Свобода

07 жовтня 2026, 18:15



На Соловецькому камені покладено квіти та свічки на честь 13-ї річниці вбивства журналістки Анни Політковської, Санкт-Петербург, 7 жовтня 2019 року

Через два десятиліття після вбивства Анни Політковської – журналістки-розслідувачки, яка викривала жорстокість війни Росії в Чечні та документувала, як президент Володимир Путін обмежував демократію в Росії, – її дочка Віра зазначає, що в політичному кліматі країни мало що змінилося.

Люди казали їй: «Ти перебільшуєш. Ти дивишся на все крізь темні окуляри», – розповіла вона в інтерв'ю Російській службі Радіо Свобода напередодні 20-х роковин вбивства Політковської 7 жовтня 2006 року. «А зараз ситуація така сама, хіба що прірва стала значно глибшою. Усе стало настільки жорстким – навіть порівняно з тим, що вона прогнозувала понад 20 років тому».

Анну Політковську, яка працювала в незалежному виданні «Новая газета», **застрелили** в ліфті її будинку в Москві. Вбивство сталося в день народження президента Росії Володимира Путіна, що дало привід для припущень, **ніби це було «подарунком» для нього.**



Меморіал Анні Політковській у Москві, Росія, 7 жовтня 2016 року

Колишній російський поліцейський **Сергій Хаджикурбанов**, який заперечував висунуті проти нього звинувачення, був засуджений до 20 років позбавлення волі за участь в організації вбивства, **але у 2023 році отримав помилування від Путіна** після участі у повномасштабному вторгненні Росії в Україну.

Двоє уродженців Чечні – північнокавказького регіону Росії – **Рустам Махмудов і Лом-Алі Гайтукаєв** – згодом були засуджені до **довічного ув'язнення** після того, як

присяжні визнали Махмудова винним у вбивстві Політковської, а Гайтукаєва – у організації цього вбивства. Пізніше Гайтукаєв помер у в'язниці.

Ще одного підсудного у цій справі – колишнього московського поліцейського **Дениса Павлюченкова** – засудили до 11 років позбавлення волі після того, як він зізнався в організації стеження за Політковською перед її вбивством.

Шість журналістів та авторів «Нової газети» – **Ігор Домніков** (2000), **Юрій Щекочихін** (2003), **Анна Політковська** (2006), **Анастасія Бабурова** (2009), **Станіслав Маркелов** (2009) та **Наталія Естемірова** (2009) – загинули в результаті нападів, які, на думку редакції газети та правозахисників, були помстою за їхню діяльність.

Читайте також: [Робота під прицілом. «Новая газета» та її журналісти – фотогалерея](#)

З моменту смерті Політковської російська влада поступово розширювала законодавчі важелі, які використовуються для придушення інакомислення, цензурування незалежних ЗМІ, закриття громадських організацій та придушення голосів опозиційних депутатів.

Сюди входять такі заходи, як закон про «іноземних агентів», який передбачає покарання для осіб та груп, що отримують іноземне фінансування, а також закон про «небажані організації», який забороняє діяльність іноземних організацій, що вважаються загрозою національній безпеці, та кваліфікує як злочин діяльність осіб, які працюють на такі організації, підтримують із ними зв'язки або надають їм фінансову допомогу.

«Саме такі дії і були предметом викриттів у репортажах її матері», – зазначила **Віра Політковська**, яка зараз живе за кордоном і не розголошує місцеперебування з міркувань безпеки.

«По суті, головною темою творчості моєї мами були історії про звичайних людей, – сказала вона. – І про те, як цих звичайних людей придушувала політична та військова система... Саме це моя мама бачила на власні очі й про що розповідала тоді. Вона, так би мовити, бачила далі, ніж багато інших людей. І люди їй не вірили».



Анна Політковська, кореспондентка «Нової газети», виступає на пресконференції в Москві, 27 лютого 2001 року

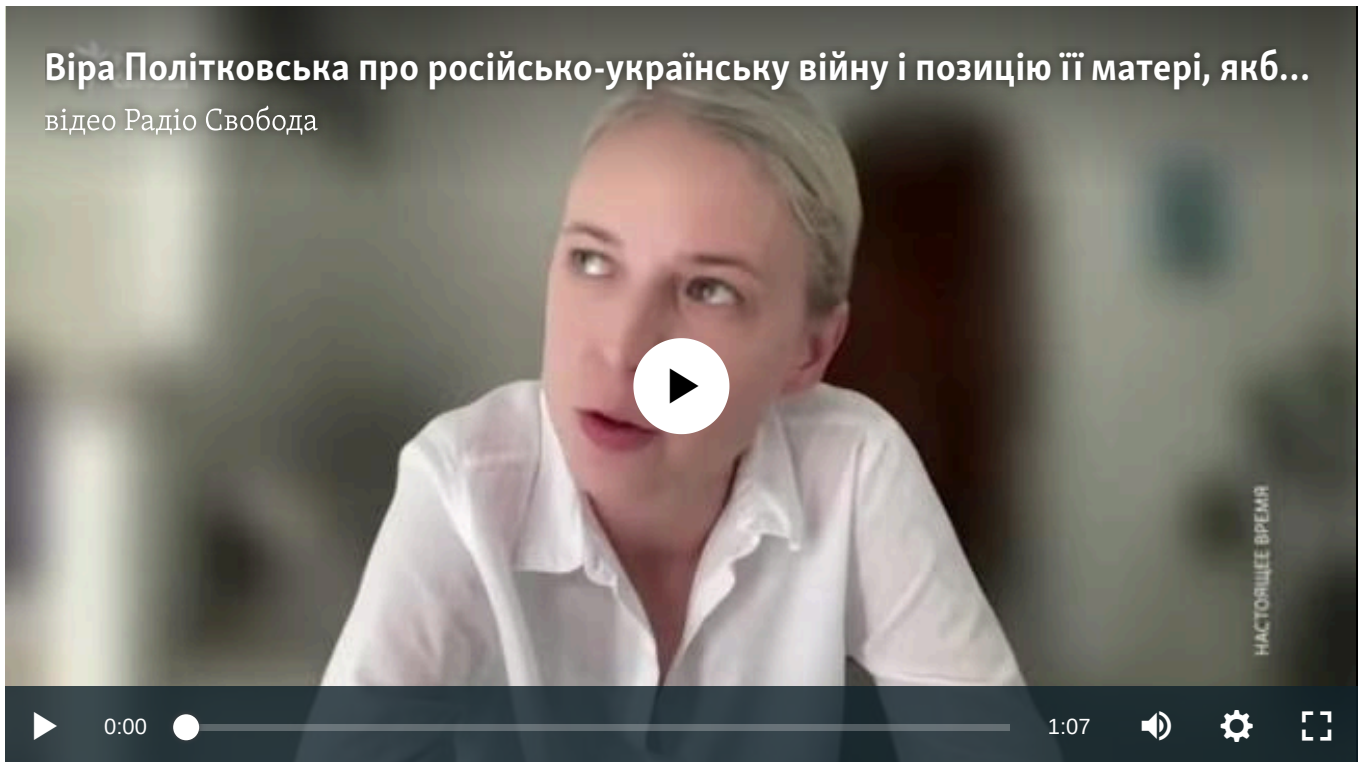
Зрештою, Віра Політковська наголошує, і зараз незалежна журналістика існує за межами Росії і, якщо є бажання, росіяни можуть знайти правдиву інформацію. Питання лише в тому, «чи хочуть вони цього». На думку Віри, нині більшість росіян не прагне отримати незалежну інформацію.

Щодо України, Віра Політковська в інтерв'ю Радіо Свобода зазначила, що вона впевнена в тому, що її мати, якби була живою, їздила би в Україну і збирала би інформацію про життя людей під час війни:

«Що стосується України, цілком очевидно, що вона поїхала б туди, вона почала б збирати інформацію про те, що відбувається і як це позначається на житті звичайних людей», – заявила донька. – Адже є селища, села, де живуть люди, про яких ніхто нічого не знає, як вони переживають те, що там зараз відбувається».

Віра Політковська про російсько-українську війну і позицію її матері, якб...

відео Радіо Свобода



Вона додала, що зрештою за нинішніх російських законів така діяльність стала б для неї прямим шляхом до в'язниці.

Анна Політковська народилася в Нью-Йорку в 1958 році в родині радянського дипломата з України. Вона отримала численні російські та міжнародні нагороди, зокрема Глобальну премію Amnesty International за правозахисну журналістику (2001), премію PEN «Свобода слова» (2002) та премію імені Улофа Пальме (2004). У 2007 році Політковська стала першою лауреаткою, якій посмертно присудили Всесвітню премію ЮНЕСКО/Гільєрмо Кано за свободу преси.



ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Перша російсько-чеченська війна: як Москва «обламала зуби» об Грозний



ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Очевидно, він убитий Путіним». Як в Україні та світі реагують на смерть Навального



ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Путіну був потрібний видовищний акт насильства». Реакції на повідомлення про смерть Пригожина



ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

За 15 років після вбивства журналістки Політковської її побоювання щодо Росії справдилися



Російська служба Радіо Свобода

Російська служба є альтернативою російським медіа, контрольованим державою, і надає аудиторії в Російській Федерації достовірні й точні новини та аналітику. Перша програма російською мовою Радіо Визволення (пізніше Радіо Свобода), адресована населенню СРСР, вийшла з Мюнхена (Німеччина) 1 березня 1953 року

Україна

Світ

Політика

Суспільство

Важливе на Свободі

Війна

Вибір редакції: світ